

חכמה, אב לשלש עשרה המדות,  
שכלולות בחסד שכולל שבעים  
ושנים שמות שהם הפלל שלהם,  
והו אני והו, וחכמה לזמין, כמו  
שנאמר הרוצה להחכים ידרים.  
האם העליונה לגבורה (לשמאל)  
בה.

קר"ע שט"ן מן השמאל. ובה  
(שמות יד) וישם את הים לחרבה,  
ובה קרע הים לשנים עשר  
קרעים, ובה רקע הארץ  
וצאצאיה, ובה עקר הרים ושבר  
סלעים של הנחש. זהו שפתוב  
(מלכים א-ט) ורוח גדולה ורזק  
מפרק הרים ומשבר סלעים. שהם  
ההרים והסלעים של הנחש,  
שנאמר בו דרך נחש עלי צור.  
ובשם הנה היה רבה עוקר הרים  
בתורה שבעל פה.

בְּתֵר עֲלִיּוֹן הוּא פֶּלֶא, ובו העמוד  
האמצעי, שנקרא אש עושה  
פליאות. זהו שפתוב (שמות טו) נורא  
תהלת עשה פלא. ובו אמר משה  
נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו'.  
וזהו נג"ד יכ"ש. נג"ד י"ש כ'  
שהוא פתר. י"ש, להנחיל אהבי  
יש. והם י' חכמה, ש' תשובה.  
כלם כולל העמוד האמצעי  
השמים, שנאמר בו (מלכים א-ח)  
ואתה תשמע השמים. שמע  
ישראל.

בט"ר צת"ג זהו נצח, ויש  
אומרים אותו גת"ץ רט"ב, בו  
והיית כגן רטב. ויתקים בישראל  
(ישעיה נח) והשביע בצחצחות  
נפשך, מצד הנצח שהוא צח (שם)  
ועצמתיך יחליץ וגו'. ונאמר כג'  
מן גת"ץ, והיית כגן רטב, הוא  
רחמים. ת' תפארת, ובו (בראשית  
א) תדשא הארץ דשא, עץ פרי  
עשה פרי, לישראל במדבר,  
וכמה מעינות של מים.

חק"ב טנ"ע זה ההוד, בו (שמות ט)  
שם שם לו חק ומשפט ושם נסוה.

שבעין ותריין שמהן דאנון פללא דילהון והו  
אני והו וחכמה לימנא. פמה דאת אמר  
הרוצה להחכים ידרים. אמא עלאה לגבורה  
(לשמאל) בה.

קר"ע שט"ן מן שמאלא (מן ימא). ובה (שמות יד כא)  
וישם את הים לחרבה. ובה קרע ימא  
לתריסר קרעים. ובה (ישעיה מב ה) רקע הארץ  
וצאצאיה. ובה עקר טורין ותבר טינרין  
דחויא. הדא הוא דכתיב (מלכים א, יט יא) ורוח  
גדולה ורזק מפרק הרים ומשבר סלעים.  
דאנון (דף קיח ע"ב) טורים וסלעים דחויא, דאתמר  
ביה (משלי יט) דרך נחש עלי צור. ובהאי שמא  
הוה רבה עוקר הרים באורייתא דבעל פה.

בְּתֵר עֲלִיּוֹן אִיהו פֶּלֶא, וביה עמודא  
דאמצעיתא, דאתקרי נורא עביד  
פליאן. הדא הוא דכתיב (שמות טו יא) נורא תהלת  
עשה פלא. וביה אמר משה (שם לד י') נגד כל  
עמך אעשה נפלאות וגו'. והאי איהו נג"ד  
יכ"ש, נג"ד י"ש כ' דאיהו פתר. י"ש, (משלי ח  
כא) להנחיל אהבי יש. ואנון י' חכמה ש'  
תשובה. פלהו כליל עמודא דאמצעיתא  
שמים, דאתמר ביה (מלכים א, ח לב) ואתה תשמע  
השמים. שמע ישראל.

בט"ר צת"ג דא נצח ואית דאמרי ליה גת"ץ  
רט"ב ביה והיית כגן רטב. ויתקים  
בישראל (ישעיה נח יא) והשביע בצחצחות נפשך,  
מסטרא דנצח דאיהו צח (שם) ועצמתיך יחליץ  
וגו'. ואתמר כג' מן גת"ץ והיית כגן רטב  
רטוב איהו רחמי, ת' תפארת ובה (בראשית א יב)  
תדשא הארץ דשא, עץ פרי עשה פרי,  
לישראל במדברא, וכמה מבויעין דמיא.

חק"ב טנ"ע דא הוד ביה (שמות טו כה) שם שם לו  
חק ומשפט ושם נסוה. דהוד אתקשר